

РЕШЕНИЕ

№ 32892

гр. София, 23.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5329** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. Г. Г. от [населено място] с проц.представител адв. П. против Решение № 513005-43/24.02.26г на Директор на СДВР.

В жалбата се сочи, че Решението е проц.незаконосъобразно и противоречи на принципите на нац.право и на евр.право. Идентично Решение на ответника от 01.10.24г вече е отменено от ВАС и преписката е била върната на ответника за ново произнасяне - с указание да се извърши анализ на необходимостта от продължаване на обработването на личните данни на лицето. Такъв анализ не е направен в обж. Решение, като ответникът просто е преповторил мотивите си от първото си Решение. Не са събрани доказателства и не са преценени вече събраните - относно характеристиката на личността на лицето. Не са изпълнени указанията на ВАС, нарушени са и основни принципи на АПК, не са съобразени решения на СЕС. Лицето не е с висок рисков профил, като няма необходимост да продължи обработването на личните му данни. Ответникът отново е посочил, че реабилитацията няма правно значение, което е неправилен извод. На осн. чл. 85 от НК вр. чл. 46 ал.3 от ЗНА, реабилитацията отменя за в бъдеще последиците, свързани със самото осъждане. В нац.право реабилитацията не е посочена като основание за снемане на личните данни от масивите на МВР, но това е пропуск на бълг.законодател, противоречащ на вторичното право на ЕС. Както и ВАС е указал на ответника- РБ не е транспонираля правилно или дори не е транспонираля изобщо Директива 2016/680, чийто предмет е идентичен с чл.68 от ЗМВР. Директива, която не е транспонирана правилно от държава-членка, има директен ефект/въпреки, че е част от вторичното право на ЕС/, като всеки гражданин на ЕС може да се

позове на нея и нац.съд е длъжен да я приложи. Лицето е с нисък профил на общ.опасност, срещу него няма нак.производства след 2019г, това е единственото му нак.производство. Понастоящем е семеен, дисполиран педагог и работи по специалността си на трудов договор от 2024г като възпитател по физическо възпитание и спорт в столично училище. Освен това е дипломиран треньор по борба свободен стил. Няма данъчни или каквито и да е други задължения към някого, изряден платец и гражданин, няма изпълнителни дела срещу него, служи за пример на учениците си. Моли се за отмяна на Решението и връщане на преписката за ново произнасяне- с указание да се изтрият личните данни на лицето и полицейската му регистрация, предвид реабилитацията и личностната му характеристика.Претендират се разноси.В съд.заседание адв. М. поддържа жалбата.

Ответникът Директор на СДВР не се представлява в съд.заседание. В писмени бележки на юрк.И. се сочи, че жалбата е неоснователна и се моли за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение, прави се възражение за прекомерност на адв.хonorар , ако е над размера по Наредба №1/04г. Соци се, че Решението е издадено от компетентен орган/по заместване/, в изискуемата форма и с всички зад.реквизити, мотивите се съдържат и в Становището от преписката, няма съществени проц.нарушения. Решението е и мат.законосъобразно, тъй като реабилитацията не е предвидена сред лимитативно установените основания за заличаване на личните данни, обработвани в масивите на МВР. Следва да се съобразят и Инструкциите и Вътрешните правила на МВР, като е налице необходимост да продължи обработката на личните данни на лицето предвид осъждането му на 8 месеца лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер. Данните са необходими за установяване на връзки между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на опасни за обществото деяния.Не е нарушен GDPR, който не е приложим за обработване от компетентните органи в наказателното преследване, които пък не са длъжни да оказват необходимост от обработването.Решението е правилно и законосъобразно и следва да се остави в сила.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, като следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Г. е извършител по ЗМ № 15192/22.10.18г на 07 РУ-СДВР- за деяние по чл.234 ал.1 от НК/държане на акцизни стоки без бандерол-пакети тютюн за наргиле/, извършено на 22.10.18г в [населено място]. Лицето е задържано за срок от 24 часа със Заповед № 2251/22.10.18г на пол.орган при 07 РУ-СДВР. Образувана е пр.пр. № 47575/18г на СРП, като по НОХД № 7852/19г на СРС- нак.производство е приключило със споразумение за условно наказание /наказанието „8 месеца лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години/. Присъдата е влязла в сила на 29.10.19г, реабилитацията по право/чл. 86 ал.1 т.1 от НК/ е настъпила на 29.10.22г. Във връзка със ЗМ е извършена Полицейска регистрация № 6955/24.04.19г на 07 РУ-СДВР. Г. е роден на 17.07.99г, като към датата на деянието е на 19 години, а към настоящия момент е на 27 години. За това деяние личните данни на Г. се обработват в масивите на МВР във връзка със ЗМ, Заповед за задържане и Полицейската регистрация/т.е. три пъти за едно деяние/. След присъдата от 2019г. срещу него не са водени никакви нак.производства или разследвания, като това е единственото нак.производство до момента.

С Искане вх.№ 8121105-23/02.07.24г Г. е поискал от МВР да бъдат изтрети неговите лични данни, обработвани от МВР и структурите на МВР. По Искането са постановени:

1/ Заповед № 3286з-4480/03.12.24г на Директор на ГД“НП“, с която се отказва снемането на полицейската регистрация № 6955/24.04.19г. Заповедта е отменена с Решение № 22668/01.07.25г по д.№ 1809/25г на АССГ, потвърдено с Решение № 1651/13.02.26г по д.№ 8615/25г на ВАС. АССГ и ВАС са приели, че Решение № 513005-122/01.10.24г на Директора на СДВР е немотивирано относно необходимостта да продължи обработването на личните данни, като преписката е върната на ответника за ново произнасяне- с указание да се изследват обстоятелствата относно необходимостта да продължи обработването на личните данни и новото произнасяне да е надлежно мотивирано. Няма данни по делото- за ново произнасяне на органа относно снемането на П..регистрация.

2/ Решение № 513005-122/01.10.24г на Директора на СДВР, с което се отказва изтриване на личните данни от Интегрираната регионална полицейска система – С. във връзка със ЗМ № 15192/18г на 07 РУ-СДВР и Заповед за задържане № 2251/22.10.18г на пол.орган при 07 РУ-СДВР. Решението е отменено с Решение № 11354/02.04.25г по д.№ 10954/24г на АССГ, потвърдено с Решение № 10689/30.10.25г по д.№ 6226/25г на ВАС. АССГ и ВАС са приели, че Решение № 513005-122/01.10.24г на Директора на СДВР е немотивирано относно необходимостта да продължи обработването на личните данни, като преписката е върната на ответника за ново произнасяне- с указание да се изследват обстоятелствата относно необходимостта да продължи обработването на личните данни и новото произнасяне да е надлежно мотивирано. Това Решение на ВАС е постъпило при ответника на 05.11.25г, като е издадено обж. Решение № 513005-43/24.02.26г на Директор на СДВР.

С него отново се отказва изтриване на личните данни от Интегрираната регионална полицейска система – С. във връзка със ЗМ № 15192/18г на 07 РУ-СДВР и Заповед за задържане № 2251/22.10.18г на пол.орган при 07 РУ-СДВР. Решението е връчено на 20.03.26г, жалбата до съда е от 01.04.26г.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от Зам.Директор на СДВР, съгл. Заповед за заместване № 513з-1787/16.02.26г, т.е. от компетентен орган.

Решението е в писмена форма и съдържа зад.реквизити, вкл. фактически и правни основания.

При постановяване на Решението са допуснати съществени проц.нарушения, същото противоречи на мат.закон и на целта на закона, тъй като:

1/ Обж. Решение е обосновано освен с наличните вече по адм.преписка документи, още и с новоизготвеното на 16.02.26г Становище на Началник отдел КИАД. Видно от него/л.56/- след настъпилата реабилитация на 29.10.22г, Г. е извършил ново умишлено престъпление от общ характер, за което също се предвижда наказание лишаване от свобода. В Становището, както и в цялата преписка и в цялото дело - няма никакви данни за това. Напротив, видно от всички данни по делото и изложението в жалбата - Г. е имал само едно нак.производство до момента. Видно от новото Свидетелство за съдимост от 12.02.26г- Г. няма други осъждания и е реабилитиран. Обж. Решение се позовава изрично на новосъздаденото Становище, като в него изрично се цитира

целият текст от Становището, че след настъпилата реабилитация на 29.10.22г, Г. е извършил ново умишлено престъпление от общ характер, за което също се предвижда наказание лишаване от свобода/л.17/. Следователно, Решението е обосновано с несъществуващи или недоказани факти/относно извършено ново умишлено престъпление от общ характер след 29.10.22г/.

2/ Освен това не са изпълнени указанията на ВАС и АССГ, като ответникът буквално е преповторил мотивите от първото си /отменено/ Решение от 01.10.24г, без да са коментирани по какъвто и да е начин наличните данни относно личността на Г.. Не е направен и анализ относно необходимостта да продължи обработката на личните му данни в масивите на МВР.

3/ Обж. Решение не касае снемането на П..регистрация, а само изтриване на личните данни от Интегрираната регионална полицейска система – С. във връзка със ЗМ № 15192/18г на 07 РУ-СДВР и Заповед за задържане № 2251/22.10.18г на пол.орган при 07 РУ-СДВР. Поради което Съдът няма да се спира на основанията по чл. 68 от ЗМВР за снемане на пол.регистрация.

Обж. Решение следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне, при което - да се изготви ново Становище/като се установи по безспорен начин има или няма извършено ново умишлено престъпление от общ характер след 29.10.22г/, да се изпълнят указанията на ВАС и АССГ/като се анализират подробно характеристикните данни за личността на Г. и се анализира подробно и мотивирано-налице ли е все още необходимост от обработване на личните му данни в масивите на МВР.

При този изход на спора, на жалбоподателя се следват разноски по чл.143 от АПК-5.11евро дър.такса и 1200евро с ДДС /1000евро без ДДС/ договорен и внесен адв.хонорар. Възражението на ответника за прекомерност на хонорара е неоснователно, както и формално и бланкетно/недостатъчно мотивирано/. Съгл. чл. 8 ал.2 т.10 от Наредба № 1/04г хонорарът за дела по ЗЗЛД е 900лв, т.е. 460.16евро. Наредбата не предвижда минимални размери на хонорари/както счита ответника/, като посочените в нея размери са ориентировъчни и не са задължителни за Съда. Предвид обема на делото/към което са приложени още 4 предходни дела по същия спор/, продължителността на спора/разглеждането му за пети път в съд/, фактическата и правна сложност на делото, обемът на извършената работа от адвоката/голям е/, размерът от 1000евро без ДДС не е прекомерен.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 513005-43/24.02.26г на Директор на СДВР, по жалба на М. Г. Г. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Директор на СДВР за ново произнасяне – съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това Решение.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на вътрешните работи да заплати на М. Г. Г. от [населено място] сумата от 1205.11евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от

съобщението.

съдия: